

1893-2011

Gyülekezeti Hírmondó

2011 karácsony

7. évf. 4. szám

„Az ige testté lett és lakozék közöttünk...”

János evangéliuma 1:14/a

Erről szól éppen a Karácsony! Súlyos, veretes, mélytartalmú szavak. Inkarnáció, testbe öltözés, megtestesülés.

Isten, emberi testbe öltözött és közénk jött. Nem látszattestet öltött, hanem valóságosat. Egészen emberit. „Lehajtotta az eget és leszállt” (18. Zsoltár 10. vers).

Ez Karácsony igazsága, tartalma és üzenete.

De az emberek inkább vágnak illúzióra, mintsem az igazságra. Hangulatra inkább, mintsem Karácsony lényegének megismerése. És áradt és árad a karácsonyi hangulat. Karácsonyi fények, dallamok, emlékek, ételek, illatok, népszokások, talán az évi egy „templomozás” is.

Az igazság nem hangulat kérdése. Hanem a kijelentése: „Az ige testet öltött”- Isten eljött közénk. És velünk lakozék.

Egy új világ rendjét hozta el Jézus! És közénk árasztja. Beárasztja a szívekbe, családok életébe. Nem hangulatot hozott, amely úgy múlik el, hogy semmit nem visz el a bajból, és semmit nem hoz a gyógyuláshoz.

Jézus elhozta a megbocsátás és a szeretet új világrendjét. Az öröm és a valódi békesség csodáját. Elhozta a menyország jó ízeit, krisztusi illatát, mindazt ami után vágyunk.

Testvérek! Ne engedjük a karácsonyi hamis illúziók, a felszínes karácsonyi hangulat vonzásának, a kísértésnek.

De hittel fogadjuk el az igazságot, csodálkozunk rá hálás, imádságos szívvel: „Az ige testté lett és lakozik közöttünk.”

Isten testet öltött, belépett a világunkba hogy Jézust adja és Jézusban megtartót és üdvözítőt. Mindent. Mindenkinek. Neked is kedves Olvasó!

2011. december

Takaró Tamás
esperes-lelkipásztor

***Minden kedves Olvasónknak
áldott Karácsonyi ünnepeket
kívánunk!***

A gyülekezet életéből

Népmozgalmi adatok

Eltemettük:

Bankó Lajosné, Szabó Sándorné, Soponyai Gézáné, Kovács Lajosné, Kalla Gyuláné, Süle Péterné, Korbély Jánosné, Gyenge Józsefné

Megkereszteltük:

Kiss Norbert, Szabó Anna, Miskey Alfréd Márk, Miskey Roland, Menhard Gábor, Himpelmann Dávid

Megeskestük:

Bösze Lajos és Albert Glória

Népmozgalmi adatok 2011.

Megkereszteltünk 35 főt: 16 férfit és 19 nőt.
Előző évben 41 főt.

Megeskestünk 6 párt: 3 tiszta református vallásút és 3 vegyes vallású párt.
Előző évben is 6 párt.

Eltemettünk 29 főt: 10 férfit és 19 nőt.
Előző évben 58 főt.

Az elmúlt hónapok gyülekezeti programjai:

Szeptember 18. Presbiteri gyűlés.

Szeptember 25. Takaró Tamás szolgálata Soroksáron.

Október 15. Karbantaró nap.

Gyülekezeti kirándulás Sárospatakra.

Október 23. Istentisztelet után rövid megemlékezés a kopjafánál.

Október 29. Az Anima Soni koncertje egy református jótékonyági bálon, Majosházán.

Október 24-28. Reformációi előkészítői alkalmak a pesterzsébeti protestáns felekezetek részvételével a baptista templomban.

Október 30. Az újbor és a reformáció ünnepén úrvacsorával egybekötött istentisztelet, és az új presbiter- és pópresbiter-jelöltek bemutatása.

November 4. Anima Soni (gyülekezet zenekara) koncertje a Csili Művelődési Központban.

November 6. Presbiterválasztás.

November 11. A nagyobbik ifjúsági közösség 10 éves fennállásának megünneplése.

November 14-19. Takaró Tamás szolgálata Mátraházán.

November 18-20. Csendes hétvége Mátraházán a Fifa, a kis- és nagyifjú (gyülekezetünk fiataljai és fiatal felnőttei) számára.

November 20. Az újonnan megválasztott presbiterek és pópresbiterek eskütétele.

November 21-25. Takaró Tamás szolgálata Ráckevén.

November 27. Gyülekezetünk kórusának szolgálata az egyházmegyei kórustalálkozón.

November 28- december 2. adventi esték evangélizációs sorozata.

December 2-4. Kórustábor Balatonfüreden.

December 10. Asszonykarácsony.

December 13. Fifa karácsony.

December 16. Ifjúsági karácsony.

December 18. Gyülekezetünk énekkarának karácsonyi koncertje.

December 19. Hittanos karácsony.

December 20. Férfikarácsony.

December 25. és 26. Úrvacsorával egybekötött ünnepi istentisztelet.

Presbitérium

November 6-án tisztújítás volt gyülekezetünkben. Jelenlegi és következő számunkban bemutakoznak az újonnan megválasztott pópresbitereink.

Berkó Lajos

Berkó Lajosnak hívnak, 1977. február 6-án születtem Cegléden 3. fiúgyermekként. Abonyban nőttem fel, szüleim, testvéreim a mai napig ott élnek. Édesapám szobafestő mázolóként dolgozott és mellette karbantartóként az abonyi József Attila Nevelőotthonban állt alkalmazásban. Édesanyám könyvesboltban dolgozott eladóként. Ma már mindkét szülőm nyugdíjas. Keresztelése az abonyi katolikus templomban történt. Szüleim tisztességben és szeretetben neveltek bennünket, de a vallásra vezetés elmaradt. Életem első 25 évét a sport határozta meg. Abonyba jártam sporttagozatos általános iskolába és 14 évesen tagja lettem a Szolnoki MOL KK NB I-es serdülőcsapatának. Itt végigjártam a ranglétrát, serdülő, ifi, majd felnőtt kerettag lettem. Ifjúsági csaptunk kimagasló eredményeket ért el, két éven keresztül nem talált legyőzőre, amely két bajnoki címet és kupagyőzelmet eredményezett a korosztályában. Első NB I-es felnőtt mérkőzésemet 16 évesen, még ifjúsági korúként játszottam a Népfürdő utcában az Elektromos ellen. A klubcsapat mellett szerepeltem a korosztályos válogatottban, Európa- és Világbajnokságokon képviselhettem hazánkat. Tagja voltam a 2001-ben Portugáliában Világbajnokságot nyert Főiskolás Válogatottnak. A sport mellett igyekeztem az iskolapadban is helytállni. Közép- és főiskolai tanulmányaimat Szolnokon végeztem. A Szolnoki Főiskolán szereztem közgazdász diplomát.

2003-2004 meghatározó évek voltak számomra. Magasságok után jöttek a nagy mélységek. Műtét műtétet követte és végül az orvosok teljesen letiltottak a további versenysportról, a térdem felmondta a szolgálatot. Nincs tovább sport! Egy világ omlott össze bennem, álmaim és reményeim tovaszálltak. Önsajnálkozás és fizikai

felépülésemet követően jött a folyamatos álláskeresés, mellette pedig segédmunkásként dolgozva igyekeztem a szüleim válláról levenni az anyagi nehézségeket. Ebben a nehéz időben a sportra épült kapcsolataim megméretettek és könnyűnek bizonyultak. Nem volt más választás, irány a főváros állást keresni.

2004 év végén felvettek egy amerikai tulajdonú magyarországi bankba lakossági hitelezés területre, Budapestre költöztem. Itt ismét végigjártam ranglétrát. Lakossági hitelezésen eltöltött 2,5 év után következett 3 év KKV finanszírozás a vállalati szektorban. Közel 6 év után bankot váltottam, 2010. májusától egy német tulajdonú magyarországi bankban foglalkozom ingatlan alapú hitelezéssel, valamint projektfinanszírozással a vállalati üzletágban.

A bemutatkozásom végére hagytam a számomra immár két legfontosabb területét az életnek: **vallás és család**.

Feleségemmel 2005. márciusában ismerkedtem meg egy munkahelyi rendezvényen. Az ismerkedés alkalmával tapasztaltam, hogy volt véleménye a dolgokról, stabil értékrendje volt, amitől nem lehetett eltántorítani, tiszta volt és őszinte. Ahogy megismertem a családját egy más világ tárulkozott ki előttem. Az ünnepek más tartalmat kaptak. Megértettem, hogy valójában miről is szól Húsvét, hogy mit is ünneplünk Pünkösdkor. Hogy mi is az a reformáció, hogy kik a protestánsok és mi a Karácsony, arra hogyan is kell készülni, valójában miről is kellene, hogy szóljon.

2005 tavaszán egy hétközi alkalmon léptem be először a pesterzsébeti református templomba. Kedvesem nem unszolt, hogy ez családi elvárás, hanem lelki szomjam és a kíváncsiságom hajtott. Nem tudom már miről szólt az Ige, de utána folyamatosan készíttetésem éreztem az Ige hallgatására. Ma már elmondhatom, hogy nem én választottam a feleségem, hanem Isten adott nekem hozzám illő, szerető társat, és az Ige és a Lélek kellett hozzá, hogy mindezt meglássam. 2007-ben konfirmáltam és fogadtunk egymásnak Örök hűséget, fiúnk Nimród, 3 éves. A család és munka mellett a Nagykőrösi Tanítóképző Főiskolán tanulok hittanoktató szakon, hogy a hitem mellé tudást ragasszak. Idéntől a

legkisebb ifjúsági kör vezetésével bízott meg Tamás bácsi.

Feleségemmel évről évre megtapasztaljuk, hogy „Az atyja pedig monda az ő szolgáinak: Hozzatok ki a legszebb ruhát, és adjátok fel rá; és húzzatok gyűrűt a kezére, és sarut a lábaira!” (Lk. 15,22.). Mindezt hálából igyekszünk a szolgálatokból kivenni a részünket, és a megkeseredett világunkba továbbadni az Örömhírt, hogy lehet másként is élni. Hiszem, hogy családjukban a Krisztus a fej, és nekem, mint férfinak, erre tudatosan kell figyelnem és hallgatnom. Immár nem a sikereket hajszolom, hanem a Krisztusban való növekedésben reménykedem, mankóm a konfirmációs ígém: „És lészen, hogy mindaz, a ki az Úrnak nevét segítségül hívja, megtartatik” (ApCsel 2,21.).

Áldott Karácsonyt kívánva testvéri szeretettel:

Berkó Lajos

Martsa Miklós

1984-ben születtem Budapesten. Szüleimmel először Kőbányán laktunk, majd tíz évvel később Pesterzsébetre költöztünk.

12 évesen kerültem a gyülekezetbe, itt kereszteltek és itt konfirmáltam 1997-ben. Édesanyám és két húgom szintén a gyülekezet tagjai.

Kezdetben csak a nyári hittantáborokba jártam, majd később az ifjúsági közösség tagja lettem. Egy velük eltöltött nyári konferencia esti evangelizációján érintette meg szívemet Isten és adtam át életemet Krisztusnak. Ekkor nyert számomra valódi értelmet az a szó, hogy kegyelem.

A Lónyay Utcai Református Gimnázium elvégzése után a cserépkályha- és kandallóépítő szakmát választottam. Ezzel foglalkozom azóta is. Két éve fazekas oktatói végzettséget is szereztem.

Örömmel veszek részt a gyülekezet életében, legyen szó bármilyen fizikai vagy lelki munkáról. Szeretném mindazt, amit Isten kegyelméből kaptam, az egyház és a gyülekezet szolgálatába állítani.

Ezúton köszönöm a választó gyülekezet bizalmát, hogy erre a tisztségre méltónak

talált, igyekezni fogok a rám bízott feladatokat Isten dicsőségére végezni.

Közlemények

- A 2012-es konfirmációra szeretettel várjuk a legalább tizenkettedik évüket betöltött református vallású testvéreink jelentkezését éppen úgy, mint azokat a felnőtt testvéreinket, akiknek az élete úgy alakult, hogy nem konfirmáltak, de mostanra Isten lelke megérlelte bennük ezt a döntést!

Az alkalmakat február hónapban kezdjük, szombat délelőttönként tíz órai kezdettel.

Jelentkezni a lelkési hivatalban lehet.

- Január 16-20. között, egyetemes imahét lesz a Szabótelepi Református Gyülekezet templomában 18 órai kezdettel, kerületünk protestáns gyülekezeteinek részvételével.

Felhívás

Kedves Testvérek!

A Presbitérium elhatározta, hogy összeállít egy bizonyára sokak által ismert „Kerületi kisokos”-hoz hasonló szakmai listát. Ebben a kis füzetben azok szerepelnek, akik foglalkozásuk, ismereteik alapján a gyülekezet tagjainak napi életéhez tartozó valamilyen szolgáltatásban (akár csak egy tanáccsal!) tudnának segíteni. Eddig még nagyon kevesen jelentkeztek a kiadványba, ezért újból felhívjuk a figyelmet a lehetőségre!

Természetesen a segítség súlyától függően nem minden esetben ingyen, de reményeink szerint egy külső szolgáltatónál mindig kedvezőbb árral és bizalommal.

A gyűjtemény első változata elkészült, és mostani Hírmondónk közepén, kivehető mellékletként megtalálható.

Az elkövetkezendő hónapok eseményei:

- December 31. 18. órától évváró istentisztelet.
- 2012. január 1. 10 órakor évnitó istentisztelet.

- Január 16-20. Egyetemes imahét a Szabótelepi Református Gyülekezet templomában.
- Február 6-10. Takaró Tamás szolgálata Felvidéken.
- Február 18. Jótékonyági est a Csili Művelődési Központba.
- Február 26. Az istentiszteleten néhai Takaró Károly igehirdetése.

A gyülekezet tagjai mesélik...

Kórustábor Balatonfüreden

2011. december 2-4-ig kórusunk ismét táborozni volt. Balatonfüred, a tábor helyszíne már nem volt ismeretlen számunkra, hiszen 2009-ben is a Silóám Református Missziós Otthonban töltöttünk felejthetetlen napokat.

Hagyományokkal rendelkező kórustáboraink alkalmával rendszerint hozzáfogunk egy nagyobb lélegzetvételű mű megtanulásához. Idén sem volt ez másként. Mozart Requiem-jével való ismerkedésünk során kiderült, hogy nagyon nagy hatással van az egész kórusra a szerző zenei- és érzésvilága. Igazán élvezetesek voltak a próbák, ugyanakkor nehezek is, mert pontos, precíz odafigyelést és tanulást igényelt a mű megtanulása. Takaró Mihály karnagy úr vezetésével nagyon jó hangulatban teltek.

A hétvége programjai feszített tempót követeltek: naponta kétszer 2-3 órás próbákat tartottunk. Hála Istennek, a rengeteg munka mellett azért jutott idő a pihenésre, beszélgetésre, játékokra is, vagyis az együtt töltött értékes és tartalmas időtöltésre is. Szükségünk is volt erre, hiszen mindnyájan munkából, család mellől, a mindennapok rohanásaiból érkezünk a táborba.

A próbák és étkezések szüneteiben néhányan kihasználva a 10 percek, ping-pong csatákat vívtak és mérkőzéseket rendeztek, amik nagyon jó hangulatban teltek, összekovácsolták a kórus régi és új tagjait.

A szombat volt a legtermékenyebb, minden tekintetben, hiszen ez volt az egyetlen teljes napunk, volt elég időnk próbálni, és a legnagyobb létszámban is ekkor gyűltünk össze. Ebéd után, együtt indultunk sétára

Balatonfüreden az adventi vásárt keresve, amit habár nem találtunk meg, de nagyon érdekes volt a ködbe vesző Balaton, az üres utcák látványa, jó volt megtapasztalni a téli hangulatot a barátok és egy bögre forralt bor társaságában. Hazaérkezve a hétvégi rezidenciánkra, visszatértünk Mozarthoz, és két karácsonyi művet is megtanultunk a hosszúra nyúlt délutáni próbánkon.

A fárasztó napot megkoronázandó, este a Koczor pincészetbe látogattunk borvacsorára, ahol régi ismerősként, és nagy szeretettel üdvözöltek, vártak minket. (A pincészet tulajdonosa maga is református, aki presbiter is a helyi gyülekezetben.) A vacsora keretében köszöntöttük az ünnepeket (születés- és névnapiakat), akik jól bevált szokás szerint választhattak éneket, amit közösen elénekeltünk nekik. Az étteremben lévő más vendégek nagy örömmel és tapsal fogadták rögtönzött kis műsorunkat. Jó volt megtapasztalni, hogy Isten dicsőítése bármilyen körülmények között áldott lehet. Karácsonyi énekek is felcsendültek, ami különös hangulatot hozott a vendégek és a mi szívünkbe is, hiszen másnap advent második vasárnapját ünnepeltük. Az ott töltött idő alatt a testünk, és a lelkünk is kapott elegendő táplálékot, amit, mint egy útravalót el is hozhattunk haza szeretteinknek, családjainknak.

a kórus tagjai

Reménységeink szerint a gyülekezet és minden vendégünk öröme és lelki épülésére szolgál majd Mozart gyönyörű művének meghallgatása koncertjeink során. Ennek reményében szeretnénk ezúton is megköszönni

a gyülekezet vezetésének, presbitériumának, és minden egyes tagjának az anyagi támogatást és az imáikban való hordozását szolgálatunknak.

Isten áldja őket és kórusunkat is!

Nagy Eszter Judit és Vályi-Nagy Katalin

Mátraházi hétvége

Gyülekezetünkben néhány évvel ezelőtt indult a Fífa / fiatal felnőttek alkalmak /. Belső igény születte e kör létrejöttét, annak a vágya, hogy az ifi csoportokból már kinőtt, de az idősebb korosztályhoz még nem tartozó „derékhad” számára is nyíljon lehetőség a közös imádkozás, bibliaitanulmányozás számára, a lelki közösség intenzívebb megélésére.

Ezzel a céllal szerveztük meg immár második alkalommal csendes hétvégénket is. A mátraházi lelkészüldülésben a november 18-20. közt eltöltött néhány napban ezúttal a kis és nagy ifi tagjai is jelen voltak, ami jó lehetőséget teremtett arra, hogy a gyülekezet különböző rétegcsoportjai közelebbről is megismerjék egymást.

A péntek este és szombat délelőtt elhangzó igemagyarázatok témája is – mintegy illeszkedve ehhez az egybeeséshez – a hitélet gyülekezetben való megélésének fontosságát hangsúlyozta. Ezeken az alkalmakon Takaró Tamás nagytiszteletű úr szolgált köztünk.

A többnapos együttlét alkalmat teremtett nemcsak a nagyobb körben való, de a négy szemközt, személyes beszélgetésekre is. Az igei alkalmakon a három ifjúsági kör közösen vett részt, egyéb programjaink pedig egymástól függetlenül alakultak.

Mindannyiunknak nagy szüksége van a csendre, az elmélyülésre, melyre zajos világunkban, az életünket sokszor felemészítő sietségben, tennivalóink sürgetésében nem szakítunk időt.

Jólesett így magunk mögött hagyni a város forgatagát. Szombat délután nagyot kirándultunk. Erdei sétánk során kettévált a két ificsoporthoz és a Fífa.

Az esti órák játékkal, beszélgetéssel teltek.

előadás Mátraházán

A vasárnap délelőtt tartott istentiszteleten a közelben lévő szanatóriumok lakói is felkeresték az üdülőt, többen érkeztek Mátrafüredről is. Kemény beszéd hangzott, mely azzal szembesített bennünket, miért is jött Jézus? Zákheus történetére építve arról hallhattunk, Jézussal kapcsolatos „elvárásaink” sokszor nem egyeznek az Ő jövedele valódi céljával. Az ígét ifj. Takaró Tamás nagytiszteletű úr hirdette.

A hétvége a vasárnapi ebédrel zárult.

E néhány nap mindenképp fontos volt, közösségben megélt és egyéni hitéletünk növekedése szempontjából. Hálaival és azzal a reménységgel indultunk haza, hogy Isten bevégzi bennünk itt elkezdett munkáját.

Kovács Bernadette

Tízgyertyás ifjúság!

Isten iránti hálával írhatom, hogy gyülekezetünk nagyobbik ifjúsági körét tíz esztendeje vezetem, vezethetem. A 2001-ben konfirmált 12-13 évesekből álló kis csapat, mára a gyülekezetünk felnőtt fiataljaivá, szolgáló közösségévé értek. Nehéz összefoglalni néhány mondatban a mögöttünk hagyott évtized eseményeit, történéseit, mégis igyekszem legalább a rezüméjét megfogalmazni.

Hittem és hiszem, hogy élet ott támad mindig ahol az élő Isten ígéje hirdettetik. Az emberi életben a változás mindig belülről kifelé történik. Amikor az ige megfogja egy szívben akkor kezdődik valami új, ami majd szép lassan és sok harcon át is, de megtermi a maga gyümölcsseit. Kihat a gondolkodásra, viselkedésre, viszonyulásokra. Isten kegyelméből ez sokakban történt és történik. A

vasárnapi istentiszteletek, pénteki ifjúsági órák, az otthoni csendességek és a nyári táborokban hallott és meghallott igék sokak számára lettek áldásul, életté és örök életté. Egymás hite által is erősödtünk, a néhány serdülő fiatalból pedig szép lassan közösség kovácsolódott.

Egyszer így vallott egy megtért hívő fiatal leányunk: „nem tudom mi lett volna velem, -és csak sejtem hol tartanék most- ha Isten nem vezetett volna Önmaga közelébe.” Sokan vallják ezt hálával közülik. Akik pedig megajándékozottak lettünk, igyekszünk valamit adni is.

A megalakulásunktól kezdve fontosnak tartottuk a szolgálatot és a látogatást. Így kerültünk kapcsolatba a dunaharaszti Bárka közösség fogyatékos fiataljaival, ezért járunk nyolc esztendeje az Albert Sweitzer Református idősök otthonába, látogattunk fiatal beteg barátot, mentünk és megyünk időről-időre erzsébeti idősök közé. Gyakran éreztük, hogy mi jöttünk el testvéreinktől meggazdagodva, átélve a bibliai igazságokat: „jobb adni, mint venni” (Apcsel. 20:35.) és „aki mást felüdít, maga is felüdül” (Péld. 11:25.).

Gyülekezetünket sok helyen képviseltük táborokban és csendes hétvégéken, szolgálva Mátraházán, Dömsödön, kiszállásokon Kiskunlacházán, Pilismaróton, Dömösön, vagy a csepeli gyülekezetben.

Járhattunk történelmi városainkban, Debrecenben, Sárospatakon, Esztergomban, Mezőkövesden éppen úgy, mint Kolozsváron, Bánffyhunyadon, Csíkszeredán, Csíksomlyón. Kirándultunk a Pilisben, a Budakeszi Vadasparkban, a Balaton környékén, a Dunakanyarban, Velencei tónál, a Mátrában, Galyatetőn, éppen úgy, mint a festői Gyilkos tónál, vagy a „Nyeregben”.

Fontosnak tartottuk tehát a történelmi Magyarország városainak, tájainak, megismerését. Örömről szolgált, hogy a fiatalokban volt igény és érdeklődés a művészet és kultúra iránt is. Éppen ezért juthattunk el a debreceni Déry múzeumba, a mezőkövesdi Matyó, a budapesti Szépművészeti Múzeumba, többször jártunk az Uránia Nemzeti Filmszínházban, a Tér, a Madách, és a Szabó Dezső Katakomba színházakban. Hallgathattunk előadásokat a magyar és világirodalom

remekműveiről, az elhallgatott magyar írókról, költőkről. Megállhattunk jelentős erdélyi íróink sírjánál a Házsongrádi Temetőben. Találkozhattunk Balatonszárszón és dömsödi táborainkban a közélet, kultúra és egyházunk meghatározó gondolkodóival.

A fenti felsorolás korántsem teljes. Isten kegyelméből sok-sok egyéb program, alkalom, szolgálat, közös játék és sportolás emlékét őrizzük.

Szinte hihetetlen, de utazásaink és a különböző helyeken eltöltött napokon soha nem történt baleset, nem ért minket szerencsétlenség, komoly sérülés. Kísért és befedezett minket Istenünk óvó karja.

Nagy örömeinkre szolgál, hogy a telő időben az ifjúságból önálló kisebb szolgáló közösségek is alakultak, így az ifjúsági énekkar, zenekar, kis diakóniai kör is. Igyekeztünk megfáradt testvéreink vasárnapi templomba szállítását is megszervezni és végezni.

Szintén hálával tölt el minket, hogy a nagyobb ifi kör tagjait a fiatalabb ifi közösségek táboraiba, már mint munkatársakat is elvihettük. Sok szép élményt őrzök, mint vezető.

Láthattam egy közösség érését, barátságok alakulását, örömről fiatalabb testvéreim lelki élete egy-egy állomásának emlékét; amikor először hallhattam valakit hangosan imádkozni, amikor valaki mert igazán őszintén beszélni, vagy egy tábor végi „morzsaszedégetésen” elhangzott igéjét hallva, szemeit látva megérthettem; benne újat kezdett ezen a héten az Isten.

Az utóbbi négy-öt esztendőben sokan kerestek meg közülik elkigondozói beszélgetéseket kérve és tisztelték meg szeretetük jeleként bizalmukkal.

Nincs közülik egy sem, aki ne hordozna komoly terheket! Némelyek azonban olyanokat, amelyek megdöbbenőek, megrázóak. Olyan világban kell(ett) felnőniük, amelyről mindannyian tudjuk és tapasztaljuk, hogy démonizálódik. A keresztyének, -különösen a fiatalok- sem tudják kivonni magukat az érintései, a hatás alól. Mégis parancsunk van arra, hogy ebben a nagyon gyorsan sötétedő világban legyünk fény és só.

Éppen ezért köszönöm, köszönjük, mint közösség is a gyülekezetünk minden értünk könyörgő testvéreinek az imáit! Vigyék továbbra is Isten trónusa elé gyermekeink,

fiataljaink küzdelmes, hitharcokkal, magánéleti, családi, párkapcsolati feszültségekkel megterhelt életét!

Köszönöm a szülőknek, akik a kezdetektől biztosítottak bizalmukról, támogattak, bíztattak, köszönöm a gyülekezetünk lelkipásztorának, szeretett Édesapámnak, és Brandenburg Sándor főgondnokoknak az erkölcsi, anyagi támogatást, ami segítette a fiatalok közti szolgálatomat. Hasonló hálával gondolok néhai Kósa Lajos főgondnok úr segítőkészségére is!

Az eltelt szép tíz esztendő minden áldásáért legyen dicsőség a mi szerető Édesatyánknak!

a tízéves Ifi

A kép, a tizedik születésnapunkon, 2011. november 11-én készült. Nagy örömünkre a Kis ifi szervezte és látta vendégül a Nagy ifit. Örömünkre a Mini ifi tagjai is eljöttek közénk.

ifj. Takaró Tamás

Egy éves a Mini ifi

„Mert született néktek ma a Megtartó” (Lk. 2,11.) ezzel az igével áldotta meg 2010. Karácsonyán Tamás bácsi az útjára induló Mini ifit. És már el is telt egy év! Erről a mögöttünk lévő esztendőről szeretnék néhány gondolatot megosztani a kedves Testvérekkel.

Először is szeretnék köszönetet mondani az ifi nevében mindazoknak, akik imájukban hordozták gyülekezetünk legkisebb ifjúsági közösségét. Köszönöm a szülőknek, nagyszülőknek, hogy bíztatták, bátorították a fiatalokat a közösségi együttlét szépségeire, örömeik és bánataik közösségi szinten való megélésre. És végül köszönet mindazoknak,

akik agyagi és egyéb támogatásukkal biztosították a nyári táborunk megvalósulását.

Talán mondanom sem kell, milyen nagy jelentősége van és milyen gazdag Isten áldása ezen a gyülekezeten, hogy egy újabb ifjúsági kör indulhatott útjára 2010. Karácsonyán a 2008, 2009 és 2010-ben konfirmált fiatalokból. „A fiatalok elmennek, az idősök magukra maradnak. Nincs utánpótlás.” – mondta egy idős presbiter nyári táborunkban, Kisoroszi bemutatásakor.

A Mini Ifi első fél éve az ismerkedésről szólt. Hétről hétre, hónapról hónapra kerültünk közelebb egymáshoz, figyeltünk Isten igéjére, énekeltünk, beszélgettünk. Hol többen, hol kevesebben voltunk, de Istennek legyen hála egy erős mag alakult ki, akire lehet építeni a közösséget. Ennek köszönhetően szeretettel tudtuk fogadni a májusban konfirmált ifjakat, és megteremtődött a lehetőség, hogy júliusban tizenketten elmenjünk Kisorosziba, első nyári táborunkba. A tábor helyszínének kiválasztásánál szempont volt, hogy lehetőségünk legyen a természettel közeli kapcsolatba kerülni, kimozdulni a betontengerből. Ennek érdekében kerékpárokat is vittünk magunkkal, hogy minél többet bejárhassunk és megcsodálhassunk a Szentendrei-sziget szépségeiből. Kedvünket a folyamatos esőzés sem tudta elvenni. Örömmel mondhatom, nem volt nyafogás amiatt, hogy egy kis esőben kellett kerékpározni, sőt kifejezetten jó élményt nyújtott. Az esti alkalmakon a valódi példaképek fontosságára helyeztük a hangsúlyt, ehhez Sámuel próféta életébe pillantottunk be estéről estére.

A táborban igyekeztünk a test és lélek egyensúlyát megteremteni. A napot közös reggeli áhítattal kezdtük, napközben az aktivitásra, a test mozgására helyeztük a hangsúlyt, este pedig a csendes ígére figyellel zártuk a napot.

Voltunk lovagolni a Zablakertben, ahol az egyik fiatalunk kitűnő pörköltet készített nekünk bográcsban. Leányfalun éjszakai fürdőzésen vettünk részt. Kiállítást nézhettünk meg Kisoroszi múltjáról, ahol a gyülekezet presbitere fiatalos fogalmazással tartalmas és mélyen szántó gondolatokkal ajándékozott meg minket. A Visegrádi várból a Sziget és a Dunakanyar

panorámája tárult elénk. Szombat este tábortűzzel zártuk a tábor, vasárnap délelőtt pedig az istentiszteleten megköszöntük Kisoroszi vendéglátó szeretetét. Hálás szívvel gondolunk vissza a faluban töltött öt napra.

a csoport a nyári táborban

Visszatekintve az elmúlt egy évre, elmondhatom, hogy a Megtartó tartotta meg ezt a közösséget is, Ő az, aki táplálja és vezeti és hívogatja az övéit Igéje és Lelke által.

Legyen érte Istennek hála. Testvéri szeretettel:
Berkó Lajos

Kitekintő

Évfordulók december 10-től március 31-ig

1526.december.16 - 485 éve történt
I. Ferdinánd ausztriai főherceg személyében a Habsburg-dinasztia jutott uralomra Magyarországon.

1551. december 17 - 460 éve történt
Alvinci kastélyában meggyilkolták a 69 éves Fráter György erdélyi kormányzót.

1856. december 24 - 155 éve történt
Megszületett Feszty Árpád festőművész (Magyarok bejövetele – körkép).

1236. december 27 - 775 éve történt
Julianus domonkos szerzetes hazaérkezett, miután magyarokat talált a Volga vidékén.

1796. december 30 - 215 éve történt
Megszületett ifj. Wesselényi Miklós báró, író, az "árvízi hajós".

1916. december 30 - 95 éve történt
Budapesten megkoronázták az utolsó magyar királyt, IV. Károlyt és Zita királynét.

1557.január 1 - 455 éve történt
Megszületett Bocskai István erdélyi fejedelem.

1822. január 6 - 190 éve történt
Megszületett Heinrich Schliemann német kereskedő és régész, Trója felfedezője.

1642. január 8 - 370 éve történt
Az itáliai Arcetri-ben meghalt Galileo Galilei olasz csillagász.

1847. január 16 - 165 éve történt
Megszületett Mikszáth Kálmán író (A Noszty fiú esete Tóth Marival, Szent Péter esernyője).

1077. január 28 - 935 éve történt
IV. Henrik német király, darócruhában vezekelt három napon át Canossa várában, ahol VII. Gergely pápa tartózkodott.

1807.február 14 - 205 éve történt
Pozsonyban megszületett Batthyány Lajos gróf, Magyarország első miniszterelnöke.

1907. február 22 - 105 éve történt
A cserkészlet világnapja

272. február 27 - 1740 éve történt
Megszületett Nagy Konstantin római császár, aki államvallássá tette a kereszténységet.

1817. március 2 - 195 éve történt
Megszületett Arany János, író, költő, műfordító, a Toldi szerzője.

1967. március 6 - 45 éve történt
Meghalt Kodály Zoltán zeneszerző, zenetudós, népzene kutató, zenepedagógus.

1457. március 16 - 555 éve történt
V. (Utószülött) László magyar király lefejeztette a 24 éves Hunyadi Lászlót, Nándorfehérvár főkapitányát.

1637. március 19 - 375 éve történt
Meghalt Pázmány Péter esztergomi érsek, író.

1702. március 20 - 310 éve történt
Meghalt Tótfalusi Kis Miklós nyomdász, aki 1685-ben Hollandiában újranyomtatta a Károli Bibliát.

1447. március 25 - 565 éve történt
Hunyadi Jánost Magyarország kormányzójává választották.

1472. március 27 - 540 éve történt
Meghalt Janus Pannonius humanista, latin nyelven alkotó költő, a magyar világi líra első jelentős képviselője.

1387. március 31 - 625 éve történt
Székesfehérvárott magyar királlyá koronázták Zsigmondot, a Luxemburg-ház tagját.

Bocskai István erdélyi fejedelem

Kismarjai Bocskai István (Kolozsvár, 1557. január 1. – Kassa, 1606. december 29.) Bihar vármegye főispánja, Erdély fejedelme 1605 és 1606 között. A magyarországi reformáció jelentős alakja.

Édesapja, bocskói Bocskai György középbirtokos nemes, I. Ferdinánd király híve

volt. Bécsbe mentek, ahol az apát Ferdinánd a Magyar Kancellária titkárává nevezte ki, így Bocskai István az udvarban nevelkedett. Gyermekkorának nagy részét Bécsben és Prágában töltötte, Nádasdy Ferencsel együtt nevelkedett. Bocskai nem volt szorgalmas tanuló; a nyelvtanulásban sem jeleskedett, de tudott latinul és németül. Apródként szolgálta az uralkodót, és ezalatt katonai, államigazgatási és politikai ismereteket szerzett. Az udvar légköre és az uralkodó személyisége nagy hatással voltak az ifjú Bocskai személyiségének fejlődésére.

Bocskai István 1576-ban hazatért Erdélybe, és nem ment vissza a Habsburgok udvarába. Itt maradását az is indokolta, hogy miután az erdélyi fejedelmet, Báthory Istvánt ekkor lengyel királlyá is megválasztották, ő bár nem mondott le Erdély trónjáról, de a fejedelemséget ezentúl Bocskai sógora, a vajdává kinevezett Báthory Kristóf kormányozta. Bocskai eleinte háttérbe szorult a gazdag Báthory család tagjai mögött, később azonban egyre nagyobb szerepet kapott sógora udvarában, még birtokai után adómentességet is kapott tőle.

1583-ban Bocskai feleségül vette az ifjú Hagymássy Katát, és ezzel jelentősen megnövelte birtokait. Az elkövetkező öt évet Bocskai birtokainak igazgatásával töltötte, távol a gyulafehérvári udvartól.

1586-ban meghalt Báthory István lengyel király, Báthory Zsigmondot pedig nagykorúvá nyilvánították. Az ifjú fejedelem kinevezte őt Várad főkapitányának. Ezzel lényegében az egész Partium ura lett, vagyis az ország legfontosabb katonai tisztségét birtokolta.

A Habsburg uralomból kiábrándulva bihari birtokaira húzódott vissza. Bethlen Gábor biztatta, hogy álljon egy Habsburg-ellenes felkelés élére. Bocskai István a bihari hajdúk élén 1604. október 14-ről október 15-ére virradó éjjel Álmosd és Bihardiószeg térségében döntő győzelmet aratott a császári sereg felett. A hajdúk és a hozzájuk csatlakozó jobbágyok élén indította meg Bocskai az idegen uralom elleni szabadságharcot. Hamarosan csatlakozott hozzá az erőszakos ellenreformáció miatt lázongó városi polgárság, köznemesség, sőt a főnemesség jelentős része is. 1605 végére Magyarországnak a töröktől el nem foglalt része

és Erdély a fölkelők birtokában volt, miközben Bocskait 1605. április 17-én a szerencsi országgyűlés Magyarország és Erdély fejedelmévé választotta.

Rudolf császár végül tárgyalásokra kényszerült. Az 1606 végén megkötött bécsi béke biztosította a magyar rendi jogokat és a vallásszabadságot. A szabadságharc győzelmeinek kivívóit, a hajdúk zömét István kiemelte a földesúri fennhatóság alól, és közösségi kiváltságokkal, katonáskodási kötelezettséggel a hajdúvárosokban telepítette le saját birtokán, ahogy a székelységnek is biztosította korábbi kiváltságait.

Végrendeletében a független Erdély fenntartását kötötte utódai lelkére, amelyik kedvezőbb külpolitikai körülmények közt majd megvalósíthatja a szultán és a császár birodalma közt az ország egységét és a nemzeti királyságot.

„Én Bocskai István, Istennek kegyelmességéből Magyarországnak és Erdélynek fejedelme, székelyeknek ispánja... mint nemzetemnek, hazámnak igaz jóakarója, fordítom elmémet a közönséges állapotnak elrendelésére és abból is az én tanácsomat, tetszésemet, igazán és jó lelkiesmérettel (meghagyom) megírom, szeretettel intvén mind az erdélyieket és magyarországi híveinket az egymás közt való szép egyezségre, atyafiúi szeretetre. Az erdélyieket, hogy Magyarországtól, ha más fejedelemség alatt lesznek is, el ne szakadjanak. A magyarországiakat, hogy az erdélyieket el ne taszítsák, tartsák ő atyafiainak és ő véreknek, tagjoknak... Valameddig pedig a magyar korona ott fenn, nálunknál erősebb nemzetségnél a németnél létszen, és a magyar királyság is a németeken forog, mindenkor szükséges és hasznos egy magyar fejedelmet Erdélyben fenntartani, mert nekik javokra, oltalmokra létszen. Ha pedig Isten adná, hogy a magyar korona Magyarországon magyar kézhez kelne egy koronás királyság alá, úgy az erdélyieket is intjük: hogy attól nemhogy elszakadnának, vagy abban ellent tartanának, de sőt segéljék tehetségek szerint és egyenlő értelemről azon korona alá, a régi mód szerint, adják magokat.”

A reformációért a legtöbbet tevő nagy magyar politikusok egyike volt, ezért Genfben a

reformáció emlékműve egyik szobra az ő alakját őrzi, alatta felirat egyik jelmondatával:

„Hitünknek, lelkiismeretünknek és régi törvényeinknek szabadságát minden aranynál feljebb becsüljük.”

A Bocskai viselet

Sok nemzet történetében előfordul, hogy egyes ruhadarabok, -így a magyarság körében a bocskai ruha is- bizonyos történelmi körülmények között jelképpé válnak. A „Bocskai-viselet” Bocskai István fejedelemtől kapta a nevét, de, hogy miért éppen Bocskai lett a ruha névadója, egyértelműen nem ismert.

Az elmúlt évszázadok során, ha valamilyen veszély fenyegette a magyar függetlenséget, az a díszöltözetnek mindig javára vált, mivel az elnyomó hatalmak a szót betilthatták ugyan, de az öltözködést nem. A díszruha így az ellenállás eszközeként fejlődött és gazdagodott, és ez az ellenállás már Mária Terézia korában is megmutatkozott: a díszmagyar azt volt hivatott jelképezni, hogy azt a népet, amely ilyen ruhát tud alkotni, nem lehet csak úgy leigázni. Ezen nemzeti ellenállás ellensúlyozására később még az uralkodók, köztük Ferenc József is készíttetett magának díszmagyart.

A 20. század elején induló magyaros ruhamozgalomnak tehát voltak már előzményei a 18-19. században is, melyek a felerősödő hazafias nemzeti mozgalommal függtek össze. Viselői nemzeti öntudatot, hazafias érzéseket kívántak demonstrálni. Az 1848-as forradalom és szabadságharc után a korábbi huszáruniformist felváltotta a fekete "attila". Ennek rövid változata volt az "árpádka", melyet a dupla ujjú "kazinczi", a magas állógalléros "zrínyi", a prémszegélyű rövid mente, a "csokonai", a téli hosszú mente, a "buda", végül a bő köpeny, a "deák" követett.

Attila kabát

Kazinczy ujjú kabát

A politikai események mindig befolyásolták a divatot, de a trianoni békeszerződés után a középpontba a kényelem és az olcsóság került. A magyaros ruhák viselői a két világháború között túlnyomórészt a középosztály tagjai voltak, s a diákok, akik kezdetben egyenruhaként hordták. A 20-as évek második felétől a középiskolák, internátusok sorra vezetik be a bocskai formaruhát: fiúknál a sapkát, zakót, nadrágot és rojtos selyem nyakkendőt, lányoknál pedig a blúzt és a szoknyát. Fiúknál ehhez tartozott még az a magyaros szabású, ún. bocskai sapka, melyen elől a Margitos pajzsot láthatjuk a kócsagtollal, oldalán pedig az arany zsinórozást, ami azt jelenítette meg, hogy a tanuló hányadik osztályos. Ez a sapkaforma a toll nélkül egészen a 60-as évekig volt kötelező. A „Bocskai-sapka” mint ruhadarab 1919-ben viselte először a Bocskai megnevezést. Igazából katonasapka volt, a rajta lévő sastoll (ill. kócsagforgó) a 20-as években jelent meg. A divatlapokban a 30-as évek végén egyre több magyaros jellegű ruhaterv jelent meg. Ekkor alkották meg a díszmagyar szabásmódját utánzó, zsinórozott, fekete polgári öltönyt, mely a hagyományt ötvözte a könnyedséggel, és amelyet reggeltől estig bármilyen eseményen hordhattak a középosztály férfitagjai.

A ruháknak a magyaros jelleget a zsinórozás és a különböző gombkötő munkák adták. Ha tehát a férfi vagy a női felsőruha zsinórdíszes gombolót, aprólékos kézi munkával, kézzel készített és felvarrt paszomány kapott, akkor beszélhetünk bocskai viseletről. A zsinórozás ugyan már a 18. században megjelent, de mint jellegzetes díszítési mód így megmaradt a 20. század elején is. A magyaros szabásvonalat egyenruháknál is szívesen alkalmazták, így a nyilas mozgalmakban is megjelentek a hasonló formaruhák, és ezzel akkor sajnos sovíniszta, nacionalista jelzőket kapott a bocskai.

A Bocskai ruha manapság elsősorban esküvőkön, különleges alkalmakkor, fogadásokon, bálokon divatos viselet. A Bocskai viselet szép tartást ad, de főként azoknak áll jól, akik egyenesen állnak, és inkább vékony testalkatúak.

Bolla Gábor

„Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged” **(János 17:3.)**

Pesterzsébet, 2011. október 30.

Takaró Tamás, esperes

A REFORMÁCIÓ

Lectio: Lukács 7; 34-50

Jézus mondja: „Eljött az embernek Fia, a ki eszik és iszik, és ezt mondjátok: Ímé a falánk és borivó ember, a vámszedők és bűnösök barátja. És igazoltatik a bölcsesség minden ő fiaitól.

Kéré pedig őt egy a farizeusok közül, hogy ő vele egyék; annakokáért bemenvén a farizeus házába, leüle enni. És ímé a városban egy asszony a ki bűnös vala, mikor megtudta, hogy ő a farizeus házában leült enni, hoza egy alabástrom szelencze drága kenetet. És megállván hátul az ő lábainál sírva, könnyeivel kezdé öntözni az ő lábait, és fejének hajával törle meg, és csókolgatá az ő (Jézus) lábait, és megkené drága kenettel.

Mikor pedig ezt látta a farizeus, a ki őt meghívta, monda magában: Ez, ha próféta volna, tudná ki és miféle asszony az, a ki őt illeti: hogy bűnös.

És felelvén Jézus, monda néki: Simon, van valami mondani valóm néked. És az monda: Mester, mondjad.

Egy hitelezőnek két adósa vala: az egyik adós vala ötszáz pénzzel, a másik pedig ötvennel. És mikor nem volt nekik miből megadni, mind a kettőnek elengedé. E kettő közül azért, mondd meg, melyik szereti őt jobban?

Felelvén pedig Simon, monda: Azt gondolom, hogy az, a kinek többet engedett el. És Jézus monda néki: Igazán ítéltél. És az asszonyhoz fordulván, monda Simonnak: Látod-e ez asszonyt? Bejövék a te házádba, az én lábaimnak vizet nem adál: ez pedig könnyeivel öntöze az én lábaimat, és fejének hajával törle meg. Engem meg nem csókolál: ez pedig az időtől fogva, hogy bejöttem, nem szünt meg az én lábaimat csókolgatni. Olajjal az én fejemet meg nem kented: ez pedig drága kenettel kené meg az én lábaimat. Minekokáért mondom néked: Néki sok bűne

bocsáttatott meg; mert igen szeretett; a kinek pedig kevés bocsáttatik meg, kevésbé szeret.

És monda annak: Megbocsáttattak néked a te bűneid.

És a kik együtt ülének vele az asztalnál, kezdék magukban mondani: Ki ez, hogy a bűnöket is megbocsátja?

Monda pedig az asszonynak: A te hited megtartott téged. Eredj el békességgel!”

Alapige: Lukács 7; 34

„Eljött az embernek Fia (...) és ezt mondjátok: (...)a bűnösök barátja.”

Kedves Testvérek! **Reformációt** ünnepel az egész protestáns világ, ezen a vasárnapon, illetőleg az azt megelőző napokban, s hivatalosan majd a holnapi nap folyamán is. A XVI. századi reformáció végső lángra robbanásának, ténylegesen az elindulásának vitathatatlanul az volt a közvetlen, éppen megelőző emberi oka, amit így nevez az egyháztörténet, hogy az úgynevezett **búcsúcédulák árusítása**. A búcsúcédulák arról szóltak, hogy az ember hogyan búcsúzhathat el a bűneitől. És eljutott odáig az akkori egyház egy bizonyos része, hogy áruvá tette a bűnbocsánatot. És azt mondta elég, ha megveszed a bűnbocsátó cédulát, és amikor a pénzed a ládában koppan, amit fizetsz a céduláért, a lelked a mennybe toppan. Olyan felháborodást váltott ez ki, hogy az elő-reformációban már Isten Lelke által sokfelől meggyulladt, megújulási tüzek lángot vetettek. És ezzel a konkrét eseménnyel elindult az a nagy szellemi, lelki, megújulási mozgalom, amit reformációnak nevezünk.

Nyilván ez az egész búcsúcédulás dolog Jézus Krisztus golgotai kereszthalálának a meggyalázása volt. Annak a semmibe vétele. Pénzzel megvásárolható áruvá tétele. Nem kell a Golgota keresztye és nem kell a megváltó, és nem kell hinni. Elég, ha megveszed ezt a cédulát és a dolgok rendben vannak, búcsút vettél a bűneidről. Szörnyűséges, hogy el lehetett jutni idáig.

Minden nagy lelki megújulás, azóta is testvérek, és nevezhetjük ezt re-formációnak, ami azt jelenti vissza alakítani valamit az eredeti rendjéhez, az eredeti formájához, minden lelki

megújulás, ami az egyház és a keresztyénség életében valaha történt, és történik, mindig **a bűn komolyan vételével kezdődik**. A keresztyénség életének a gyengülése mindig azzal függ össze, hogy a bűn kérdését az ember valami módon félresöpörte. És minden megújulása egy emberi életnek, vagy egy közösségnek, ez igaz egy népre, egy országra is, ott kezdődik, hogy egyrészt a bűn kérdését újra komolyan veszi, másrészt, hogy Istennek a bűnre adott válaszát is komolyan veszi, a bocsánatát. **Mert Istennek a válasza a bűnre, az hogy megbocsát.**

Kedves testvérek, azt látjuk, hogy a XVI. századtól elindult egy olyan gondolkodás a keresztyén világban, amelyik **a bűn kérdését nagyon hangsúlyossá tette**, nagyon fontossá tette. És ez így volt egészen a múlt századig. A múlt század elejétől, közepétől egy változáson mentünk keresztül. Mielőtt erről beszélnék, azonban szeretném a legfontosabb felé vinni a figyelmeteket, és ez nem más, mint hogy vajon **Jézus hogyan viszonyult a bűnhöz, meg a bűnösökhöz**. Hiszen mi az ő nevére neveztetünk keresztyéneknek, és nyilvánvaló módon azt jelenti, hogy ahogy Jézus viszonyult a bűnhöz, és a bűnösökhöz, azoknak, akik keresztyénnek mondják magukat, **pont ugyanúgy kell, kellene viszonyulnunk** a bűnhöz és a bűnös emberhez.

A felolvasott hosszú igeszakasz azzal kezdődik, hogy az Úr Jézus arról beszél, hogy tudom, hogy azt mondjátok rólam, hogy **én a bűnösök barátja vagyok**, tudom, hogy ezt mondjátok rólam. Azt jelenti ez a kifejezés, amit Jézusra mondtak, és amit Jézus tudott, hogy ezt beszélnek róla az emberek, azt jelenti ez, hogy Jézus nem veszi komolyan a bűnt, se a bűnös embert. Jézus nem határolódik el. **El kellene határolódnia, ha ő tényleg az Isten fia**. Ha ő tényleg a mennyből jött, ha ő tényleg szent, akkor el kéne határolódnia a kósztól, a bűntől, és azoktól is, akik bűnös emberek. De valahogy ez a Jézus, nem ilyennek látszik. Ezért kárhóztos, ítéletes megfogalmazásként mondták róla, megvetéssel mondták Jézusról a korabeli legerkölcösebbek, hogy ez a bűnösök barátja. Ez mutyizik ezekkel a bűnösökkel. Ez elnéző a bűn és a bűnös dolgában.

Tény testvérek, hogy **Jézus másként nézett a bűnre is, meg a bűnösre is, mint a farizeusok**, akikkel újra és újra ezen ütközött. Egészen másként nézett. A farizeusok a mózesi törvényre, a szentségre, a tisztaságra hivatkoztak és ezért megvetették Jézust végtelenül, hogy ő meg a bűnösökkel barátkozik. Kedves testvérek! Mielőtt belemennénk ebbe a roppant izgalmas, és nagyon fontos kérdésbe, hadd ajánljam, hogy gondolkozzunk el azért előzetesen azon, hogy vajon ki ért el nagyobb eredményt abban, hogy egy bűnös ember megváltozzon, a mózesi törvény szigorával a bűnösöktől elhatárolódó, és őket elítélő farizeusok, vagy a bűnösökkel közösséget vállaló Jézus. **Ki volt eredményesebb?** Egyetlenegy példát még a gondolkodás kedvéért hadd hozzak elétek, Zákeusnak az esetét. Zákeus ugye egy bankár volt. Ma sem szeretjük a bankárokat. Akkor sem szerették a bankárokat, mert ők nem változtak. Zákeus egy gazdag bankár volt. Attól lett gazdag, hogy másoktól elvett, uzsorával. Ezért az emberek, a lakosság utálta a végtelenségig. Ráadásul úgy tette, hogy egy nagyobb hatalmat, a Római Birodalom hatalmát is kiszolgálta. Ezért hazaárulónak is tekintették. A szegény embereket kifosztotta, ezért lelketlen disznónak tartották. **Zákeust mindenki megvetette és emberileg szólva joggal vetette meg. És megváltozott Zákeus?** Évtizedeken keresztül köptek az emberek az utcán, amikor Zákeus kijött, úgy utálták. És más lett? Aztán egyszer Jézus bement abba a városba, ahol lakott, aztán bement a házába, aztán leült az asztalához, ennek a megvetett, utált embernek, és ott eltöltött egy időt. A Biblia egy szóval sem említi, hogy Jézus szóba hozta volna Zákeus bűneit. Csak beszélgettek aztán egy olyan légkör alakult ki, hogy egyszer csak Zákeus azt mondta: Uram, amit elvettem (loptam) az emberektől, vissza akarom adni. Mindent sőt, megtetézem! Uram rám szakadt az életem. - **Ki volt eredményesebb a bűn és a bűnösök dolgában? Jézus!** Lezseren kezelte Jézus a bűn kérdést? Dehogy is! Csak volt egy alapvető különbség és ezt kell megérteni, testvérek! **Az emberek általában a bűnt, mint gyümölcsöt nézik.** Ez született! És a

megszületett bűn-gyümölcs az ítélet tárgya. Jézust alig-alig érdekelték a bűnök. **Ő mindig a bűnök gyökerét kereste.** Az emberek a megszületett bűnt nézték és ítélték a bűnt, meg a bűnöst. Jézust nem ez érdekelt. Azért nem, mert minden bűn megszületik valahonnan, kinő valamiből, táplálja valami gyökér. Ezért Jézus mindig a gyökeret nézte.

Azt mondja egy helyen a Bibliánk: „Ti emberek azt nézitek, ami a szemetek előtt van, és aszerint ítélték.” És tényleg így van. **Isten a szívet nézi, a gyökeret.** Velünk az egyik legnagyobb probléma, hogy nekünk nincs időnk egymásra. Meg egyszerűbb dolog is, meg úgy jól is esik, hogy amit a szemem lát, amit a fülem hall, ő olyan! Ő az! Íme a gyümölcs! Rettenetesen fáj a farizeusoknak, hogy Jézus nem ezt csinálja. *Látja! Bejött abba a helyiségbe egy parázna nő! Az egész város tudja róla, hogy prostituált. Itt a gyümölcs! És te leülsz ezzel! Szóba állsz ezzel!* Testvérek! Jézus tudta, hogy mindig valahonnan kinőnek a bűnök, és arra volt kíváncsi.

Egyetlen egy dolgot hadd mondjak. Itt vannak a szenvedélyek. Az italtól a kábítószeren át, a szexualitáson át, felsorolhatatlan tömegű szenvedély van, amiben az emberek élnek. **Szenvedély a zsákutcába jutott ember menekülési kísérlete.** Megoldást nem talál valaki, és beleszalad egy zsákutcába. Az iszákos nem feltétlenül azért iszik, mert az ital jó, hanem mert az élete rossz, csak nem tudja, hogy lehetne megoldani. Csak nem tudja, hogy lehetne belőle kijönni. **De tanuljuk most meg, hogy Jézus a gyökérig megy, és azt nézi, és azt gyógyítja.** Felvetem, hogy vajon a XXI. századi embert érdekli a bűn kérdése? Én bátran válaszolhatom azt, hogy nem! Izgatja az embereket a bűn, meg a kárhozat? Nem is hiszi, meg nem is érdekli. Legfeljebb azt mondja, hogy: *Szegény egyház, ezek még mindig itt tartanak!* De vajon ezzel megoldotta a kérdést? Kedves testvérek! **A mai ember úgy gondolkodik, hogy: Nem bűnös vagyok, hanem áldozat, ennek a bűnös világnak vagyok az áldozata. Nincs munkám! Áldozat vagyok! Dolgozom, de nem fizetnek meg! Áldozat vagyok! Nem bűnös vagyok! Áldozat vagyok! Még azok sem szeretnek igazán, akiktől elvárhatnám, akikért az egész életemet**

feláldoztam. Én áldozat vagyok! Nem bűnös vagyok, áldozat vagyok!

Mintha meg is oldotta volna az ember a bűn kérdést. *Én áldozata vagyok a bűnös világnak és a bűnös embereknek. És nincs is az embereknek büntudata.* Ezért lelki fájdalmaik sincsenek a bűn miatt. Sokkal inkább azt mondják, ártatlanul szenvedek. De vajon mit csinál ilyenkor az ember? **A bűnét lenyomja a tudat alatti világába, így gondolja megoldani a bűn kérdést.** Az a baj ezzel, hogy minden a tudat alattiba leprésselt bűnünk, ott is dolgozik. És **elindul a testnek egy önbüntető mechanizmusa.** „Mert a bűnnek a zsoldja a halál.” – mondja a Biblia. A bűnnek mindig van következménye. Akkor is, ha úgy gondolom megoldani, hogy nincs. Kimondom, hogy nincs. Vagy azt mondom, hogy nem érdekel, vagy ezzel én nem foglalkozom. Ezen túljutott már az emberiség, öntudatlanul is lenyomja a tudat alatti világába. Azt hiszi, megoldotta.

De a bűnnel így nem lehet leszámolni, ezért dolgozik a tudat alattiban is. Tudjátok legtöbbször egy-egy váratlan és indokolatlan bajban visszabüntet a szervezet. Hirtelen megugrik a vérnyomás. Egy váratlan szívinfarktus. Beleszalad az ember valamibe, és nem tudja, hogy miért. Semmi előzménye nincs. Működni kezd az ember önbüntető mechanizmusa a bűnéért. Kedves testvérek, a bűnkérdést ugyanis nem lehet elintézni így. A modern ember nem oldotta meg. Azzal hogy elhallgattatta a XX., XXI. századi ember a bűnkérdést, amikor leszorította a tudat alattiba, nem oldotta meg. Sok váratlan, testi betegség, neurotikus tünet formájában jelentkezik az önbüntető mechanizmus. Félelmetes dolog!

Hogy oldja meg Isten? Azért olvastam ezt a csodálatos ígét, amit Jézus fejére olvastak és mondtak, hogy a bűnösök barátja. Íme, Isten megoldása a bűn kérdésre, és Isten megoldása a bűnöshöz való viszonyulásban. **Eljön Jézus, hogy a bűnösök barátja legyen.** „Nem azért jöttem, hogy kárhoztassam ezt a világot.” – mondja Jézus, „hanem hogy megszabadítsam.” Iszonyatos tévedés azt hinni, hogy Isten valahol fent a mennyben ülve gyönyörködik, amikor ítéli az embereket. És üti, veri őket, és a lelke nagyon boldog tőle. Olvassátok el az Ézsaiás 53-at, amelyik

Jézusról szóló prófécia, hogy Isten velünk együtt sír, velünk együtt szenved, hordozza a nyomorúságunkat. Eljön Jézus a bűnösök barátjának, nem ellenség, nem ítélő, nem kárhoztató, **hanem barát,** akiről azt mondja az ige, az **ő életét is adja az ő barátaiért,** ez a Golgota keresztye, amikor életét adja Jézus az ő barátaiért. Amikor ezt a mondatot az Úr Jézus kimondta, hogy tudom, hogy azt mondjátok, hogy a bűnösök barátja vagyok, tovább olvastam, mert így folytatódik, ezután meghívta Jézust egy ilyen „igaz” ember, egy Simon nevű farizeus a házába.

És most nézzétek meg, nézzük meg végül azt, hogy **áll Jézus a bűnhöz, és a bűnöshöz.** Asztalhoz ül Simonnal, aki utálja őt. Közösséget vállal azzal a Simon farizeussal, aki gyűlöli Jézust, aki mélyen megveti. Nem hogy hinne benne, megveti. Miközben bemegy Simon farizeushoz, és asztalhoz ül vele, és eszik, ami azt jelenti, hogy vállalja a közösséget vele, bejön egy asszony, Jézus lábaihoz térdel, sír, és a hajával törölgeti Jézus lábait. Egy szó el nem hangzik. Nézzük hát mi az, hogy Jézus a bűnösök barátja. Kedves testvérek! Elmond itt Jézus egy képet, valaki ötszázzal tartozik, valaki ötvennel. Egyik sem tud fizetni. Ez azt jelenti, hogy mi mindnyájan adósak vagyunk. Nincs kivétel. **Mindnyájan bűn-tartozással tartozunk Istennek, kivétel nélkül.** Csak az a kérdés, hogy ötszázzal, vagy ötvennel. Mit csinál Jézus? Leül azzal is, aki ötszázzal tartozik, és elfogadja azt is, aki ötvennel. Mi mindnyájan adósak vagyunk, nincs kivétel. **Jézus mind a kettőt vállalja. Simon farizeust is, meg a bűnös asszonyt is.** Mind a kettőt. Egyformán vállalja. Két bűnössel ül Jézus együtt.

Kedves testvérek! Ez a Jézus hozott magával valamit Isten világából, és ezt akarja odaadni mindenkinek. Ennyi a keresztyénség. **Ez a valami, amit Jézus a világra hozott, és azóta kínálja, ez a bűnbocsánat.** Mert a bűneidet megpróbálhatod letolni a tudatalattidba, vissza fog köszönni. Ihatsz rá, fel fogsz ébredni. Letagadhatod, hogy nincs, vádolni fogja a lelkedet. Nem tudsz meglépni előle. Sem elrendezni nem tudod, sem átaludni az életedet nem tudod. Mindenkihez visszaköszön. Jézus azért jött erre a világra, hogy elhozza a menny

legnagyobb kincsét, hogy Isten megbocsátott neked ember, akárki vagy. **Akármit vétettél, mindent megbocsátott az Isten.** Ennyi, amit Jézus ezen a földön elmondott. Ez a keresztyénség lényege. Ennyi. **Ez Isten válasza minden bűnre.** Így viszonyul Isten minden bűnöshöz: „**Megbocsátottam neked.**” És ebben a bocsánatban ott van Isten szeretete, irgalma, jósága, minden.

Amikor Jézus bement Simon farizeus házába, ezt vitte oda: a bocsánatot. Azt mondja egy helyen Isten ígéje: „Ahol ketten vagy hárman az én nevemben együtt vagytok, ott én ott vagyok.” – mondja Jézus. Itt is itt van, ide sem hozott semmi mást. **Ahová Ő megérkezik, hozza azt, amiért otthagyta a mennyet, a bocsánatot. Mert a bűn kérdés Isten szívében eldőlt: Megbocsátottam. De most dől el a bűnös szívében a saját bűne kérdése.** Isten már eldöntötte: Megbocsátottam. Most jön az ember, az adós, mert hogy mindnyájan adósak vagyunk. Most dől el, hogy mit csinálunk mi ezzel az isteni ajándékkal. Úgy szerette Isten a világot, - mondja az ige – benne Simon farizeust, és benne a bűnös nőt, és benne téged és engem. **Jézus jelenlétében eldőlt, hogy Jézus hogyan gondolkodik a bűn kérdésről, búcsúcéduláson, vagy másként.**

Jézus bement Simon farizeushoz, és bevitte a bocsánatot. Simon azt mondta: NEM! Nem kell! Jézus azt mondta neki: Te Simon! Bejöttem ide hozzád, a legkisebb jelét sem adtad annak, hogy kellek neked. A zsidó törvények szerint meg kellett volna mosd a lábamat, nem tetted. Nézd ezt az asszonyt! Itt sír és mossa a könnyeivel a lábamat. Meg kellett volna hogy kend a hajamat olajjal, a zsidó törvények szerint. Te nem tetted meg. Ez drága nárdus olajat öntött ki énrám. Simon neked sem én nem kellek, sem amit

hoztam. Testvérek, minden ezen dől el! Simon, te nem szeretsz engem, sem azt, amit én neked hoztam, hogy megbocsátok. Egyedül nekem van jogom és hatalmam hozzá. Simon adós maradt, pedig ott volt a házában az, aki el akarta engedni minden adósságát. Ez az asszony nagyon szeret. – mondja végül Jézus. Nagyon sok bűnét megbocsátottam. Nem szólt ez egy szót sem. Nem mondott bűnvalló imát. **De mindene a bűnbánatáról beszélt.** Ez szeret engem, ennek kell, amit hoztam. Ezért asszony – és odafordult hozzá – megbocsátottam a vétkeidet.

Itt a terített asztal, épp úgy, mint az evangélium, ennyit mond el. Elmondja Isten másként is: Megbocsátottam. Mi meg eldöntjük, hogy Simon farizeusként nem kell, vagy a bűnös asszonyként elfogadjuk ezt. Vezessen Isten Lelke erre bennünket!

Ámen

Állandó gyülekezeti alkalmaink

Hétfőn este fél 7 órakor: fiatal felnőttek bibliaórája

Kedden délelőtt 10 órakor: asszonyok bibliaórája, a hónap minden első és harmadik keddjén este 6 órakor férfiak bibliaórája

Szerdán este 7 órakor énekkari próba

Csütörtökön 10 órakor: gyülekezeti bibliaóra, este 6 órakor a kis ifi bibliaórája, 7 órakor az Anima Soni próbája

Pénteken délután öt órakor a mini ifi, hat órakor a nagy ifi bibliaórája

Vasárnap 10 órakor: felnőtt és gyermek istentisztelet, valamint gyermekmegőrzés

Gyülekezeti hírmondó: a Pesterzsébet Központi Református Egyházközség kiadványa.

Cím: 1204 Budapest, Ady Endre u. 81. 283-00-29 www.pkre.hu

Felelős szerkesztő: Pappné G. Judit

Felelős kiadó: Takaró Tamás esperes, lelkipásztor